

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka
a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **P. Č.**, zastoupeného Mgr. Ing. Janem Vavřinou, advokátem se sídlem Na Poříčí 24, Praha 1, proti žalovanému: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 3. 2011, č. j. 5 A 128/2010 - 43,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Odměna advokáta Mgr. Ing. Jana Vavřiny **se určuje** částkou 5760 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se návrhem podaným u Krajského soudu v Brně domáhal zrušení rozhodnutí České advokátní komory (dále „žalovaná“) ze dne 20. 7. 2009, č. j. 1616/09, kterým žalovaná zrušila své rozhodnutí ze dne 11. 6. 2009, jímž stěžovateli určila advokáta Mgr. Petra Nesporého k poskytnutí právní služby.

[2] Krajský soud v Brně žalobu stěžovatele usnesením ze dne 12. 2. 2010 postoupil místně příslušnému Městskému soudu v Praze, který ji shora uvedeným usnesením odmítl

pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Stěžovatel v kasační stížnosti nejprve uvedl, že den podání návrhu na zahájení řízení je jiný, neboť údaje poskytnuté soudu ze strany žalované jsou údajně mylné. Dne 6. 4. 2011 podal stěžovatel doplnění, v němž uvedl, že se ochrany veřejného subjektivního práva nejprve domáhal žalobou před Okresním soudem v Českých Budějovicích. Tato žaloba byla podána včas u místně a věcně nepříslušného soudu, toto řízení však nebylo ke dni tohoto podání skončeno; žaloba proto nemůže být podána opožděně. V dalším doplnění kasační stížnosti (již vyhotoveným ustanoveným zástupcem stěžovatele) pak stěžovatel tvrdí, že žaloba byla podána dne 17. 8. 2009 u Okresního soudu v Českých Budějovicích, tedy před uplynutím zákonné lhůty pro podání žaloby ve správním soudnictví. Okresní soud v Českých Budějovicích měl řízení o žalobě stěžovatele proti rozhodnutí žalované zastavit, což však neučinil – to si zástupce stěžovatele u Okresního soudu v Českých Budějovicích telefonickým dotazem údajně ověřil. S ohledem na tuto skutečnost tak dosud neuplynula lhůta podle ustanovení § 72 odst. 3 s. ř. s. pro podání žaloby; městský soud tak měl žalobu stěžovatele věcně projednat. Z uvedených důvodu stěžovatel požaduje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení městského soudu zrušil na základě důvodu vymezeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tj. z důvodu spočívajícího v nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu.

[4] Žalovaná ve vyjádření v kasační stížnosti mj. uvedla, že stěžovatel podal Krajskému soudu v Brně žalobu ze dne 6. 11. 2009, doručenou dne 10. 11. 2009 jako žalobu novou, bez vztahu k podání doručenému Okresnímu soudu v Českých Budějovicích dne 17. 8. 2009. Stěžovatel využil již sepsaného textu žaloby (včetně podacího razítka), přičemž část původního textu žaloby je nahrazena textem novým (připevněn kancelářskou sponkou a takto v kopii vyhotoven), v žalobě stěžovatel výslovně uvedl, aby rozhodnutí vydal nyní adresovaný soud, k žalobě připojil též aktuální datum, tj. 6. 11. 2009. K tomu žalovaný poukázal na možnost, že Okresní soud v Českých Budějovicích mohl žalobu stěžovatele odmítnout postupem podle § 43 odst. 1, 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Žalobu proti rozhodnutí správního orgánu lze podat do dvou měsíců poté, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou (§ 72 odst. 1 s. ř. s.). Zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout (§ 72 odst. 4 s. ř. s.).

[7] Nejvyšší správní soud považuje za prokázané zjištění, že žalobou napadené rozhodnutí žalované ze dne 20. 7. 2009, č. j. 1616/09, bylo stěžovateli doručeno dne 3. 8. 2009. To vyplývá z kopie oznámení o výsledku reklamačního řízení, resp. z kopie informace o zásilce, kterou pošta žalované poskytla na formuláři pro reklamační řízení. Poslední den lhůty pro podání žaloby v této věci byl den 5. 10. 2009, neboť 3. 10. 2009 byla sobota a dle pravidel pro počítání lhůt, připadne-li poslední den lhůty na sobotu, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den (§ 40 odst. 3 s. ř. s.).

[8] Z žalobního návrhu, datovaného stěžovatelem dne 6. 11. 2009, lze dovozovat, že se jedná o část podání původně adresovaného a podaného Okresnímu soudu v Českých Budějovicích, které je doplněno novým textem – stěžovatel požadoval, aby „*nyní adresovaný soud*“ (tj. Krajský soud v Brně, který je v podání uveden namísto přeškrtnutého

Okresního soudu v Českých Budějovicích), vydal v této věci rozhodnutí, *„poněvadž jde ze strany* (žalované) *o zásah do veřejného subjektivního* (zřejmě práva) *a řízení by muselo být u Okresního soudu v Českých Budějovicích zastaveno*“. Městskému soudu v Praze lze přitom přisvědčit ohledně určení data podání žaloby. Na podacím razítku Krajského soudu v Brně je uvedeno datum 10. 11. 2009, obálka však není součástí spisu. Pokud samotný stěžovatel datoval své podání na den 6. 11. 2009, lze při nedostatku jiných důkazů považovat tento den za den podání žaloby; v pochybnostech tak bylo rozhodnuto ve prospěch stěžovatele. Pokud tedy byla žaloba podána (byť místně nepříslušnému) správnímu soudu až dne 6. 11. 2009, přičemž poslední den lhůty pro podání žaloby byl den 5. 10. 2009, nelze než v souladu se závěrem městského soudu konstatovat, že žaloba byla podána opožděně.

[9] V daném případě přitom není možné aplikovat ustanovení § 72 odst. 3 s. ř. s., jak tvrdí (až v doplnění kasační stížnosti) stěžovatel. V souladu s tímto ustanovením je zachována lhůta k druhému podání žaloby – byla-li žaloba prvním podáním doručena soudu věcně a místně nepříslušnému, tj. soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení – pokud žalobce na základě rozhodnutí tohoto soudu o zastavení řízení podá žalobu věcně a místně příslušnému soudu do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení. Ze spisového materiálu nevyplývá, že by v dané věci vydal Okresní soud v Českých Budějovicích usnesení o zastavení řízení (viz § 104b odst. 1 občanského soudního řádu), stěžovatel toliko ve svém přípisu ze dne 6. 4. 2011 uvedl (bod 6) že *„později změněná žaloba, k níž byl OS* (zřejmě Okresní soud v Českých Budějovicích) *věcně příslušný, byla odmítnuta*“.

[10] K nemožnosti uplatnění § 72 odst. 3 s. ř. s. však Nejvyšší správní soud dospěl především s ohledem na podobu samotné žaloby, doručené Krajskému soudu v Brně dne 10. 11. 2009. Vzhledem ke zjevné „proměně“ její podoby od originálu (přepisování zkopírováním jiných textů, doplnění aktuálního data), který pravděpodobně stěžovatel u Okresního soudu v Českých Budějovicích podal (což však nebylo doloženo a stěžovatel to v řízení před městským soudem ani neuváděl), je nutno toto podání považovat za nový žalobní návrh, a jako takový jej bylo nutné posoudit i z hlediska naplnění podmínek řízení. Pokud stěžovatel podal u Okresního soudu v Českých Budějovicích žalobní návrh – což s ohledem na kopii podacího razítka tohoto soudu na žalobním návrhu podaného Krajskému soudu v Brně nelze zcela vyloučit – a jednalo-li by se o věcně totožnou věc, tj. žalobu proti nyní napadenému rozhodnutí žalované, byl dán důvod k postupu soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení, jak jej předvídá ustanovení § 104b odst. 1 občanského soudního řádu, resp. § 72 odst. 3 s. ř. s. K takovému postupu však v daném případě zjevně nedošlo. Ostatně vyloučit nelze ani postup Okresního soudu v Českých Budějovicích podle § 43 odst. 1, 2 občanského soudního řádu, jak na něj poukázala i žalovaná.

[11] Nejvyšší správní soud kasační stížnost se shora uvedených důvodů jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[12] O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovaný v řízení plně úspěšný sice byl, nicméně mu nevznikly náklady řízení nad rámec jeho činnosti.

[13] Stěžovateli byl zástupcem pro řízení o kasační stížnosti ustanoven advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8, § 120 s. ř.

s.). Ustanovenému advokátovi náleží v souladu s § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), odměna za dva úkony právní služby (první porada s klientem včetně převzetí a přípravy obhajoby, doplnění kasační stížnosti) ve výši 2 x 2100 Kč, a náhrada hotových výdajů ve výši paušální částky 2 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, tedy 4800 Kč, navýšených o 960 Kč (20% DPH). Celková částka 5760 Kč bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. července 2011

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu